

frihed og demokrati, virkelig, at man i den grad skal knægte det frivillige? Eller er det i virkeligheden det gamle socialistiske partis mistænksomhed over for alt, hvad der er privat og individuelt, fordi man i virkeligheden ønsker, at partierne alene skal være valgmaskiner, der støttes af statsmidler og fagforeningsmidler? Bryder man sig i virkeligheden slet ikke om, at politiske partier er politiske bevægelser, der også mellem valgene befordrer en nyttig politisk debat og folkelig interesse for det politiske arbejde?

I Venstre vil vi gerne medvirke til en mere dybtgående demokratidebat, men vedtagelse af dette beslutningsforslag medvirker vi ikke til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg bemærkede tonefaldet i fru Birthe Rønn Hornbechs tale på Venstres vegne, og jeg skal overhovedet ikke gå ind i den diskussion, som må komme mellem hr. Aage Frandsen som forslagsstiller og fru Birthe Rønn Hornbech, men jeg kunne ikke lade være med alligevel at spørge mig selv, hvad det egentlig var, fru Birthe Rønn Hornbech sagde mere generelt om Venstres holdning, for det forstod jeg ikke helt. Var det dette, at man sådan set skulle have lejlighed til at give bidrag til politiske partier stort set under en hvilken som helst form og uden at gøre rede for, hvad det var, man repræsenterede?

Hvis det er synspunktet, så ville jeg godt have, det blev sagt direkte, for vi er jo kommet i en situation, hvor de politiske partier får offentlig støtte – det har vi med stort flertal vedtaget herinde – men det betyder jo så også, at vi har et vist ansvar i forhold til befolkningen for at kunne opfylde den del af den demokratiske proces, som består i at sige: Hvad er det, vi repræsenterer, og hvem er det, der finansierer os ud over det, som er den offentlige støtte?

Fru Birthe Rønn Hornbechs parti har selv, da det sad i regeringssamarbejde, været med til at gennemføre den nuværende lovgivning, som klart præciserer, at der er en åbenhed og en offentlighed og en målsætning omkring det i den nuværende lovgivning.

Jeg vil egentlig gerne bede fru Birthe Rønn Hornbech om at gøre lidt mere klart, om man er imod den åbenhed, eller om det bare er SF's forslag, man er imod.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu vil jeg gerne sige, at Venstre var det første parti, der offentliggjorde sine regnskaber, herunder hvor meget der var private gaver.

Det, vi vender os imod, er, at nogle altså skal opgive, hvem de er, når de giver gaver, andre skal ikke, nemlig når det drejer sig om alle de tvangsudskrevne midler over fagbevægelsen.

Hvis vi kunne få det ændret og få en diskussion, så er det muligt, vi vil se anderledes på det, men det her er løserevet fra helheden, og det vil vi ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Først vil jeg godt sige i forhold til det, ministeren og nogle ordførere var inde på, at det her naturligvis skal ses i sammenhæng med den eksisterende lovgivning omkring åbenhed i regnskaber. Det er ikke noget med, at det her skal erstatte noget; der skal selvfølgelig også være åbenhed i regnskaber i øvrigt, når det gælder politiske partier.

Jeg er helt enig med hr. Helge Mortensen i, at når det drejer sig om det her forslag i forhold til gældende lovgivning, er der behov for det, som hr. Helge Mortensen kaldte en synkronisering – helt enig.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at Venstre var det første parti, der offentliggjorde regnskaber over private gaver. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvornår Venstre har gjort det. Jeg kan huske, at der under valgkampen i hvert fald skete en offentliggørelse af et regnskab, som ikke helt svarede til virkeligheden, og det, som dette her forslag vil forhindre, er, at man kommer i den situation, at man tror, man har offentliggjort de rette regnskaber, men ikke har gjort det.

Jeg kan sige for SF's vedkommende, at vi har altid i vores partis historie offentliggjort vores regnskaber, endda meget mere detaljeret, end den nuværende lovgivning siger vi skal gøre. Jeg tvivler på, at Venstre kan have gjort det før 1960, hvor vi første gang offentliggjorde vore regnskaber – og det var første gang, vi havde mulighed for det.

Vi har altid offentliggjort alle tallene, alt hvad vi har. Når det drejer sig om små gaver, har vi haft en bagatelgrænse, men når det drejer sig om større beløb, har vi altid sagt, hvem vi får dem fra. Får vi fra fagforeninger, så siger vi altid, hvem vi får fra, og de fagforeninger, der har givet os penge, ved, at vi efterfølgende vil for-